

# РЕШЕНИЕ

№ 2189

гр. София, 09.05.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 03.12.2010 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова**

**ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова**

**Мартин Аврамов**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4790** по описа за **2010** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

Л. А. А. обжалва решение от 30.04.2010г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 103 състав по НАХ дело № 13263/2009 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 115781/13.10.2009 г. на началник АНД, отдел „Пътна полиция” при С., налагащо на касатора административни наказания по чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Релевираните пороци на съдебното решение са относими към касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи не изпраща представител в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Касационната жалба, подадена в срок, е неоснователна.

1. Фактическите изводи на съда са формирани след събиране и проверка на всички необходими доказателства при спазване на правилата на чл. 107, ал. 2 – 5 от НПК. Правилно е протекъл процесът на оценка на доказателствата, установяващи безпротиворечиво административно-наказателното обвинение и изключващи защитната теза на нарушителя. Източник на заключението за

величината на скоростта на МПС като съставомерен признак от визираното в НП нарушение е разпечатката от техническото средство TFR-1M с радар TR-4D, заснемащ и записващ скорост, дата, час и рег.табела с контролния номер на автомобила. Не е спорно и авторството на деянието – с декларация от 14.09.2009 г. А. е потвърдил факта на управление на МПС по време на нарушението.

2. а. Техническата годност на средството за измерване е доказана с представения във въззивното производство списък, установяващ успешната последваща проверка на радарния скоростомер и периода на нейната валидност – от 28.07.2008 г. до 28.07.2009 г., в който попада и датата на извършване на нарушението - 08.04.2009 г. Извън обхвата на служебната проверка по чл. 314, ал. 1 от НПК е въпросът за предпоставките за оправомощаването на лабораторията на МВР да осъществява последваща проверка на средството за измерване, към които е относимо и качеството на трета независима страна на извършващия проверката. От друга страна, принадлежността на субекта на контрола и на органа, използващ средството за измерване, към една ведомствена система не противоречи на изискванията за съществуването на това качество според легалната дефиниция на §1, т. 30 от ДР на Закона за измерванията.

б. Противно на касационното оплакване, на разпечатката (снимката) от използвания вид радарен скоростомер изрично е признато битието на веществено доказателствено средство - чл. 189, ал. 7 (сега ал. 15, ДВ, бр. 10 от 2011 г.) от ЗДвП, поради което и правилно е била ценена от съда при формирането на извода за доказаност на факта на нарушението.

3. а. АУАН и НП отговарят на реквизитите за форма по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН и по-специално – налице е дължимото тъждество между посочената за нарушена законова разпоредба и словесното описание на нарушението, а индивидуализирането на актосъставителя съответства на чл. 42, т. 1 от ЗАНН.

б. При фактическите установявания на СРС, обвързващи и касационната инстанция (по арг. от чл. 220 от АПК), за управление от А. на МПС със скорост от 90 км/ч при ограничение за населено място от 50 км/ч, правилно от материално-правна страна деянието е квалифицирано като нарушение на забраната по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП за превишаване на определените стойности на скоростта, осъществяващо административно-наказателния състав по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

Изложеното мотивира съда да остави в сила обжалваното решение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – С.-град

**Р Е Ш И :**

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.04.2010 г. на Софийския районен съд,

Наказателно отделение, 103 състав по НАХ дело № 13263/2009 г.

Решението е окончателно.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**ЧЛЕНОВЕ:**